

kommuner og kommuner ved planlægning for detailhandel som hovedregel vil fastsætte maksimale butiksstørrelser på under 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker og 1.000 m² bruttoetageareal for udvalgsvarebutikker.

Lovforslaget L 59 ændrer ikke på disse bestemmelser, bortset fra at kvadratmetergrænsen for udvalgsvarebutikker foreslås sat op til 1.500 m² for at åbne mulighed for en mere fleksibel planlægning.

Det er min vurdering, at kravet om en særlig planlægningsmæssig begrundelse giver mulighed for, at regionplanmyndighederne og kommunalbestyrelserne kan planlægge for dagligvarebutikker over 3.000 m² bruttoetageareal og udvalgsvarebutikker over 1.500 m² bruttoetageareal, når der er tale om en særlig situation, der kan bryde hovedreglen. Redegørelsen for planforslagene skal indeholde oplysning om, hvorfor regionplanmyndigheden henholdsvis kommunalbestyrelsen finder, at der er grund til at fravige hovedreglen, og hvilke konsekvenser det har for den regionale henholdsvis kommunale detailhandelsstruktur.

Spørgsmål 21:

Skal der i alle tilfælde tilvejebringes regionplanretningslinjer for eventuelle dagligvarebutikker på mere end 3.000 m² og udvalgsvarebutikker på mere end 1.500 m² – også når disse er beliggende inden for den centrale del af en by?

Svar:

Ja, der skal tilvejebringes regionplanretningslinjer om beliggenheden af og de maksimale bruttoetagearealer for butikker, når butiksstørrelserne overstiger 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker eller 1.500 m² bruttoetageareal for udvalgsvarebutikker. Det gælder, uanset om butikkerne placeres inden for eller uden for de centrale byområder.

Spørgsmål 30:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 21. marts 2002 fra De Samvirkende Købmænd, jf. L 59 – bilag 23.

Svar:

De Samvirkende Købmænd har den 21. marts 2002 fremsendt en oversigt over deres hovedindvendinger mod ændringsforslaget til planlo-

ven (L 59) til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg til brug for DSK's foretræde for udvalget onsdag den 3. april 2002.

Det fremgår af oversigten, at De Samvirkende Købmænd finder, at der er 2 problemer i lovforslaget.

Det ene problem er ifølge DSK, at der ikke fastsættes grænser for størrelsen af butikcentre. Dette problem kan ifølge foreningen løses ved at stille krav om VVM, dvs. regionplanretningslinjer med tilhørende redegørelse, der indeholder en særlig vurdering af anlæggets virkninger på miljøet, ved butikcentre på mere end 5.000 m² samt krav om en særlig planlægningsmæssig begrundelse ved planlægning af butikker med et samlet bruttoetageareal på mere end 10.000 m².

Det andet problem, DSK fremhæver i oversigten er, at kommunerne selv fastlægger bymidten. Dette problem kan ifølge foreningen løses gennem en vejledning – hvad er en bymidte – og gennem klageadgang til Naturklagenævnet.

Bortset fra vejledningen er DSK's forslag ikke nye. De fremgår af foreningens høringssvar af 25. januar 2002 og er kommenteret i mit svar på spørgsmål 3 (L 59 – bilag 11) af 15. marts 2002.

Jeg mener fortsat, at der i lovforslaget er fundet en god balance mellem en øget planlægningskompetence til kommunerne og regionplanmyndighedernes styring af den regionale detailhandelsstruktur.

Regionplanmyndighederne skal efter lovforslaget fastsætte retningslinjer for beliggenheden af bydelcentre og aflastningsområder, når det samlede butikksareal i et område overstiger 3.000 m². De skal også fastsætte retningslinjer for det maksimale bruttoetageareal for byggeri til butikksformål i disse områder. Der er således forsat en regional regulering af beliggenheden og størrelsen af de større bydelscentre og aflastningsområder.

Vurderer regionplanmyndigheden, at et aktuelt projekt for et detailhandelscenter på grund af størrelsen har regional betydning, eller at et projekt for et butikcenter må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, kræves der – også efter de foreslåede lovændringer – retningslinjer i regionplanen med tilhørende redegørelse (VVM-pligten) jf. planlovens § 6 c.

Butikcentre på mere end 5.000 m² er således allerede efter de gældende regler i visse situatio-